

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **T. H. T.**, zastoupená Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Reklamní servis RS, spol. s r.o.**, se sídlem Svaté Anežky České 28, Pardubice, zastoupená Mgr. Lukášem Rothanzlem, advokátem se sídlem Teplého 2786, Pardubice, **II) Z. W.**, **III) I. W.**, **IV) Mgr. I. W.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2017, č. j. KrÚ-38655/71/2017/OMSŘI/Ma-2, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 27. 6. 2018, č. j. 52 A 77/2017 – 139, o návrhu osoby zúčastněné na řízení I) na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Osobě zúčastněné na řízení I) **se ukládá** zaplatit ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Magistrát města Pardubice (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 9. 3. 2017 rozhodnutí č. j. MmP 16310/2017, jímž osobě zúčastněné na řízení I) nařídil odstranit stavbu reklamního zařízení umístěného na východní štítové straně domu č. p. X na pozemku parc. č. st. X, k. ú. X. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a řízení zastavil. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) napadené rozhodnutí zrušil.

[2] Osoba zúčastněná na řízení I) (dále jen „stěžovatelka“) podala proti napadenému rozsudku kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Uvádí, že pokud nebude odkladný účinek přiznán, bude žalovaným potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby. Případný úspěch kasační stížnosti pak bude nutně mít jen charakter akademický (reklamní zařízení již bude odstraněno), stěžovatelka tedy nedosáhne toho, co podáním kasační stížnosti sleduje. Stěžovatelce proto hrozí vznik skutečné nenahraditelné újmy.

[3] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná z www.nssoud.cz).

[4] Nejvyšší správní soud na úvod poznamenává, že o odkladném účinku by měl rozhodnout po vyjádření žalovaného a ostatních účastníků řízení, kteří návrh na přiznání odkladného účinku nepodali. Právo na vyjádření však není absolutní a musí být vykládáno v kontextu se smyslem a účelem institutu odkladného účinku. Soudy jsou povinny zaslat návrh na přiznání odkladného účinku druhému účastníkovi na vědomí a poskytnout mu přiměřenou lhůtu, aby se mohl k návrhu vyjádřit. Povinnost zaslat návrh k vyjádření však nenastává, pokud by zaslání návrhu ohrozilo včasnost zásahu soudu nebo způsobilo, že následné rozhodnutí soudu o přiznání odkladného účinku nebude mít potřebný efekt (srov. POTĚŠIL a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges, 2014, s. 659 – 660). S ohledem na to, že stěžovatelce hrozí realizace odstranění stavby, je žádoucí, aby Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodl co nejrychleji. Tím je odůvodněno, proč ostatním účastníkům na řízení nebyl návrh stěžovatelky předem zaslán. Jejich právo vyjádřit se k návrhu na přiznání odkladného účinku však není dotčeno, neboť jim nic nebrání v tom, aby k němu vyjádřili své stanovisko i po vydání tohoto usnesení a doložili, že důvody pro přiznání odkladného účinku nebyly dány nebo že v mezidobí odpadly. Za takové situace by Nejvyšší správní soud mohl usnesení o přiznání odkladného účinku zrušit (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 – 50). Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že odstranění stavby představuje citelnou újmu, jelikož jednoznačně může vést k nevratnému porušení práv stavebníka, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v jeho prospěch, jež by v takovém případě bylo pouze akademického charakteru a nemohlo by mu poskytnout

pokračování

jinou než pouze hypotetickou ochranu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015 – 17, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016 – 40 či ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016 – 52). Podstatné je, že pokud by kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán a došlo by k odstranění stavby, načež by Nejvyšší správní soud shledal napadený rozsudek nezákonným, nebylo by již možné obnovit předchozí stav věci. Jediným způsobem nápravy by v takovém případě mohlo být opětovné postavení stavby, což by bylo – stejně jako odstranění stavby – nepochybně spojeno s finančními i časovými náklady stěžovatelky.

[8] Pokud jde o vztah újmy hrozící stěžovateli k újmě hrozící jiným osobám, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že na straně stěžovatelky by výkon rozhodnutí způsobil újmu nepoměrně větší. V tomto ohledu je třeba připomenout, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je dočasné povahy. Několikatýdenní odklad účinků napadeného rozsudku a správních rozhodnutí tak bude mít za následek pouze to, že k realizaci odstranění stavby dojde s jistým časovým prodlením (bude-li kasační stížnost zamítnuta). Nejvyššímu správnímu soudu nadto není známo, že by přiznáním odkladného účinku mohlo dojít k újmě na důležitém veřejném zájmu.

[9] Nejvyšší správní soud tedy přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Do skončení řízení o kasační stížnosti se proto pozastavují účinky napadeného rozsudku, jímž došlo ke zrušení napadeného rozhodnutí, a tedy i k pozastavení účinků rozhodnutí stavebního úřadu. Rozhodnutí o nařízení odstranění stavby reklamního zařízení tak zatím nevyvolává právní účinky, které nastupují až s nabytím právní moci. Tímto usnesením Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[10] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[11] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatkové povinnosti a stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na podkladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020427718**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2018

JUDr. Miluše Došková

předsedkyně

senátu

pokračování

2 As 277/2018 - 20

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
Brno

sp. zn. 2 As 277/2018

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: